

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 12. augusta 2015 v trestnej veci odsúdeného **L. G. pre zločin krádeže za účelom zárobku vlámaním** podľa § 127, § 128 č. 1, § 130 štvrtý prípad a 15 Rakúskeho Trestného zákonníka a iné, o sťažnosti odsúdeného L. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 7. júla 2015, sp. zn. 3Ntc 11/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. G. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnava uznesením zo 7. júla 2015, sp. zn. 3Ntc 11/2015, podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov zamietol žiadosť odsúdeného L. G. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Eisenstadt z 23. januára 2013, sp. zn. 50Hv 2/12v, a rozsudkom Krajského súdu Korneuburg z 25. februára 2013, sp. zn. 622 Hv 18/12w.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že krajský súd rozhodol o zamietnutí jeho žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu z dôvodov, ktoré sa zakladajú na pravde, avšak krajský súd nemal dostatočné vedomosti k jeho osobe, nakoľko ústav o ňom nespomenul žiadne kladné informácie. Poukazoval na to, že pokiaľ vykonával trest v ústave mimo územia Slovenskej republiky, tak v danom ústave pracoval a dodržiaval ústavný

poriadok. Pokiaľ ide o to, že nedostal žiadnu pochvalu, je to zapríčinené z dôvodu častých eskortovaní do výkonu väzby, čím sa doba na získanie pochvaly vždy prerušila. V závere sťažnosti uviedol, že trestnú činnosť úprimne oľutoval, ponaučil sa zo svojich chýb a v prípade prepustenia povedie riadny život.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného L. G. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že krajský súd rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky podmiennečného prepustenia, nakoľko odsúdený už vykonal potrebnú časť uloženého trestu odňatia slobody, avšak dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky, a to že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopustil viacerých porušení ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Pracovná morálka odsúdeného počas jeho krátkeho zaradenia bola na podpriemernej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, na druhej strane bol dvakrát disciplinárne potrestaný, z toho jedenkrát po tom, ako podal žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu.

Jednou z podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je aj očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ktoré musí byť dôvodné a založené jednak na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov a s prihliadnutím na účel trestu. V danom prípade ani podľa názoru najvyššieho súdu táto materiálna podmienka splnená nie je. V neprospech odsúdeného svedčí najmä opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti (z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol šesťkrát súdne trestaný, z toho trikrát zahraničnými súdmi). Okrem toho z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá, najmä s prihliadnutím na opakovanú trestnú činnosť, ako aj skutočnosť, že pred výkonom trestu bol odsúdený dlhodobo nezamestnaný, z čoho vyplývali finančné problémy a pravdepodobne aj následné páchanie majetkovej trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd nemal za preukázané splnenie materiálnych podmienok, a teda že by odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a tiež že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného L. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 12. augusta 2015

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová